

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις

: έπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ έξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥ

ΠΡΩΤΟΝ ΘΟΥΡΙΟΝ

Φασκέλωσε, μοῦ λέτε, τὴν εἰρήνην,
Καὶ ἄρχισε τὸν πόλεμον νὰ ψάλλῃς . . .
Ἐπέρασε ἡ πρώτη ἡ γαλήνη,
Τώρα καιρὸς τὰ θούρια νὰ βγάλῃς.

Γιατί σὺ μόνο βρίσκεσαι ἴστην πλάνῃ ;
Δὲν βλέπεις κὰν τὴν κίνησι τοῦ κράτους ;
Δὲν βλέπεις τὸν Ῥιζόπουλον πῶς πιάνει
Μ' ἀπόχῃ τοὺς καινούριους ἐπιστράτους ;

Δὲν βλέπεις καὶ τὴν Μπέτσου, τὴν Δερέκα,
Ποῦ βγάζουν ἀπ' τὰ στήθεα τους καμίνι ;
Τί διάβολο ! κί ἂν ἤσσουνα γυναῖκα,
Δὲν θὰ ζητοῦσες τόσο τὴν εἰρήνην.

Ἀκόμη μετὰ τόσα ἀμφιβάλλεις ;
Ντροπή σου πιά ! Χαιρέτα τὴν εἰρήνην,
Καὶ ἄρχισε τὸν πόλεμον νὰ ψάλλῃς,
Ἄφου καὶ στρατιώτης εἶχες γίνεи.

Καλὰ λοιπὸν, ὦ φίλοι συμπολίται,
Ἄφινω τῆς εἰρήνης τὸ ψαλτήρι,
Ἄφου σεῖς ὅλοι πόλεμον ζητεῖτε,
Ἄς ἦναι πιά, σὰς κάνω τὸ χατῆρι.

Φεύγα, εἰρήνη, πιά ἀπὸ κοντά μου,
Σύρε κατὰ διαβόλου, παληοβρώμα . . .
Ἐσὺ μοῦ μαλακίζεις τὰ μυαλά μου,
Καὶ μοῦ σφαλᾶς με σίδερα τὸ στόμα.

Ἐλα ἐσὺ, θεὲ τῆς μάχης Ἄρη,
Καὶ δός μου οἶστρο, δύναμι κί ἄερα,
Καὶ κάμε με τὸ πρῶτο παλληκάρι,
Νὰ κόβω καὶ νὰ σφάζω νύκτα ἡμέρα.

Τῆς φλέβαις μου με λόγχῃ θὰ τρυπήσω,
Καὶ μέσα εἰς τὸ αἷμα ποῦ θὰ τρέξῃ,
Τὴν πένα μου με λύσσα θὰ βουτήσω
Νὰ γράψω με τὸ αἷμα κάθε λέξι.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Τί χαρὰν θὰ ἠσθάνετο ὁ πολιτικός ἐπιστολογράφος μας Ἀγγελόλαος ἐὰν ἤκουεν ὅπως ἡμεῖς ὅτι καὶ Κώστας ὁ ῥήτωρ ἐν ταῖς ἀγορεύσεσιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀζητήματος τῆς ἡμέρας» ἀναφέρει τὴν κατοχὴν τῆς Βόσνας καὶ Ἐρζεγοβίνας, ἥτοι τὸ αὐτὸ ἐπιχείρημα τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὸ πρωτοχρονιάτικον ἄρθρον τῆς Ὁρας καὶ τοῦ συντάκτου τοῦ Ἐμπορικοῦ Παρατηρητοῦ Πατρῶν!

Ἐχασαν ἐπὶ τέλους καὶ αἱ λέξεις τὴν σημασίαν των. Τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα μᾶς ἀνήγγειλε ὅτι δύο τάγματα τοῦ πυροβολικοῦ διετάχθησαν νὰ ὤσιν ἔτοιμα πρὸς ἐκστρατείας! Αὐτὴ ἡ πομπώδης ἐκστρατεία εἶναι ἀπλῆ μεταστάθμισις.

Τώρα, ἂν πράγματι διαταχθῆ ἐν τῷ μέλλοντι ὁ στρατὸς νὰ εἶναι ἔτοιμος πρὸς ἐκστρατείαν, ποῖαν λέξιν θὰ μεταχειρισθῆ τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα; Δὲν εὐρίσκομεν ἄλλην ἢ τὴν ἐξῆς: «Τόσα τάγματα τοῦ πεζικοῦ διετάχθησαν νὰ ὤσιν ἔτοιμα πρὸς ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Τοῦθ' ὅπερ ἀπλούστατα θὰ σημαίῃ ὅτι μεταβαίνουν εἰς Λαμίαν.

Ἐνθυμεῖσθε τὴν περίεργον σύμπτωσιν ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν πέρυσιν ὁ κ. Τρικούπης ἐπισκέπτετο ἀέν θριάμβω» τὰς Πάτρας, βροχὴ κρομμυδοστέφλων πρωτοφανῆς ἐξηκολούθει καθ' ὅλον τὸν θριάμβον τοῦ τότε καὶ νῦν ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐφέτος ἄλλη βροχὴ—ζητωκραυγῶν—ἐμούσχευσε τὸν μέγαν ἄνδρα τοῦ Κατακόλου.

Ζεῦρετε δὲ ποῖος εἶναι ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεὸς τῶν δύο ἀντιθέτων βροχῶν; Ὁ ἐκ Πατρῶν Βουλευτὴς κ. Γ. Ρουφός, ὅστις πέρυσι μὲν

ἤλπιζε τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος παρὰ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου ὡς ἐφέτος τὴν ὀνειρεῖται παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη.

Τὸ γνωρίζετε ὅλοι ὅτι αὐτὴ ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος κρύπτεται ἢ κατηραμένη ἐντὸς ἐνὸς ὑπουργικοῦ χαρτοφυλακίου.

Περίεργος θρίαμβος Κατακόλου εἶναι αὐτὸς ὁ θρίαμβος τοῦ κ. Τρικούπη.

Ἡ πολὺ κουτοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ νέοι συντάκται τῆς Ὁρας ἢ τοὺς ἄλλους θέλουν ν' ἀναδείξουν κουτούς. Ἀναγράφουν ὡς σπουδαῖον ἐπιχείρημα ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων των ὅτι ἡ μὲν ἀ' ἐπιθεώρησις τῶν Δύο Κόσμων ἐκφράζει ἀμφιβολίας ἀν' οἱ κάτοικοι τῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν θέλουσι κερδίσει τι μεταπίπτοντες ἀπὸ τῶν Βένδων καὶ τῶν ἀγάδων εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων τοῦ κ. Κουμουνοῦρου» ἄλλη δὲ πάλιν ἐφημερίς διατάζει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀντάξιον τοῦ κόπου νὰ ἐνοχληθῆ ἡ Γαλλία ὅπως αὐξήθῃ ἀπὸ ἀγρὸς τοῦ κ. Παππαμιχαλοπούλου».

Οἱ μεγαλοφρεῖς νεοσύλλεκτοι τῆς Ὁρας ἐπίστευσαν ὅτι ἐὰν ἀντὶ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου πρωθυπουργὸς ἦτο ὁ ἀρχηγός των, ὁ γαλλικὸς ἄστρος θὰ ἐσέβετο τὸν κ. Κωλοκούβαρον καὶ δὲν θὰ ἐξωμοίου τοῦ; Ἐπάρχους μας πρὸς τοὺς Τούρκους ἀγάδες ἢ θὰ ἐκήρυττεν ὅτι ἔξίζει τὸν κόπον νὰ ἐνοχληθῆ ἡ Γαλλία ὡς πῶς αὐξήθῃ ὁ ἀγρὸς τοῦ κ. Λομβάρδου».

Τί κουτοὶ!

Οἱ διάβολοι τοῦ Μίλτωνα ἠναγκάζοντο νὰ γίνωνται πυγμαῖοι διὰ νὰ δύνανται νὰ διολισθαίνουν εἰς τὸ Πανδαί-

ΕΝ ΤΗ ΕΡΥΘΡΑ

Η ΔΣΕΔΔΑ.

Ἐντὸς στασιδίου σκοτεινῆς καὶ ὑγρᾶς ἐκκλησίας τοῦ Βυζαντίου εὐρισκόμην* οἱ χριστιανοὶ εἰσῆρχοντο σιωπηλοὶ, ἤναπτον κηρίον, προσεκύνουν μεγάλην ἀμαυρὰν εἰκόνα καὶ ἐλάμβανον μίαν θέσιν εἰς ἣν ἐστηλοῦντο ὡς ἀγάλματα. Βαθεῖα σιγὴ ἐπεκράτει καὶ ὅλοι ἀνέμενον τὸν Δεσπότην, ὅστις ἤρχει νὰ ἔλθῃ, ἐπειδὴ ἠδιαθέτει, μὴ δυνηθεὶς νὰ χωνεύσῃ τὰ παχέα τοῦ Κερατίου γομφάρια τὰ ὅποια τῷ προσέφερον ἐπαρχιώτης ἀμνός του, ἐπικαλούμενος τὰς εὐλογίας του. Γραῖδια τινα φεισοφόρα ὕψωνον τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν θόλον τῆς Ἐκκλησίας ὡς εἰ ἀνέμενον τὴν χάριν τοῦ κυρίου νὰ πῆσῃ ὡς χρυσοῦς, λυπούμεναι διότι ὁ κύριος αὐτῶν δὲν ἦτο συνάμα καὶ Ζεὺς, ὥστε νὰ λάβωσιν ὕψος Δανάης καὶ αὐταί. Ἐν τῇ σιωπῇ ἐκείνῃ ἠκούσθη λεπτός ψιθυρισμὸς ὁ Δεσπότης ἔρχεται καὶ ἐν τῷ ἄμα οἱ ἱερεῖς ἐνεδύθησαν, οἱ πολυέλαιοι ἠνάφθησαν, ὁ μικρὸς ἤχος τῶν κουδουνίων τοῦ Δεσπότητος ἠκούσθη καὶ ἐμμυτος ῥυθμικὴ συμφωνία ἤρξατο ψάλλουσα ὅλα τῆς λειτουργίας τὰ ἁγία. Ὄταν ἔφθασεν ἡ σειρὰ τοῦ δοξαστικοῦ ὁ δεξιὸς

ψάλτης ἔβηξεν ἠχηρῶς, ἀπεμυτῶθη ἠχηρότερον, ἐσείσθη καὶ ἐλυγίσθη ὡς κεράτσα ἐκτεθειμένη δι' ὑπανδρεῖν, καὶ σχηματίσας κλαρινέτον τὴν ῥίνα του καὶ φουσητῆρα τὸ στόμα του ἔψαλλεν εἰς ἤχον Βον τὸ «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς βῆπειρογάμου νόμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ» ἐκεῖ Μωϋσῆς ἠδιαίρετης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος* τότε τὸν βυθὸν ἐπέβησεν ἀβρόχοις Ἰσραὴλ, νῦν ἠδὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπέρως ἢ παρθένος* ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ ἐγενεῖν ἀθάβατος... ἢ ἄ α α . . . ἢ καὶ διὰ μῆδ' οἱ θόλοι τοῦ οὐρανοῦ ἐσχίσθησαν, ὁ Δεσπότης ἔπεσον ὡς κεραυνόπληκτος, ὁ ψάλτης ἔβουδῆθη, οἱ ἱερεῖς ἀνεμίχθησαν πυρὶ, οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἤρχισαν νὰ σταυροκοπῶνται καὶ ἐγὼ . . . ἐξύπνησα! . . .

Νὰ παρ' ἡ εὐχὴ! ἔβλεπον ὄνειρον τὸ ὅποιον ἐγενεῖ Ἐρῆδης τῆς ποιήσεως τοῦ δοξαστικοῦ* ἐπειδὴ ἐγὼ διέβαινον ἀκριβῶς τὴν Ἐρυθρὰν, ἐνῶ ἡ ποιήσις τοῦ δοξαστικοῦ καὶ καλὰ καὶ σώναι θέλει νὰ μᾶς εἰπῇ ὅτι αὐτὴ μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ ἐγενεῖν ἄβατος». Καλὰ διὰ τοὺς Ἀιγυπτίους ἄβατος, ἀλλ' ὄχι καὶ διὰ τοὺς γόνους τῶν ναυστάθμων τῆς Βύρως, οἱ ὅποιοι δὲν καλοῦνται Αἰγύπτιοι, ἀλλ' ἀμόπλοια, πυρόκαφα καὶ ἰστιοφόρα . . .

μόνιον. Οἱ νέοι συντάκται τῆς Ὁρας διὰ νὰ γίνουσι δεκτοὶ εἰς τὰς στήλας τῆς δὲν ἀναγκάζονται νὰ γίνουσι εἰμὴ ἀνόητοι. Καὶ οἱ δύο ἐφιλοδόξησαν νὰ ὑπερακοντίσουν τὰς μαρτίδας τοῦ παλιμπαιδὸς ἀγίου Ἰλαρίωνος (Saint-Hilaire).

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ἐζήτησε νὰ παραστήσῃ διὰ τῶν τριῶν ἐγκυκλίων του ὅτι ὁ ἐλληνοτουρκικὸς πόλεμος θὰ ἦναπτε εὐρωπαϊκὴν πυρκαϊάν.

Οἱ κανδυλανάπται τῆς Ὁρας τῶδεσαν κόμπο καὶ ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου διότι δὲν ἐκμεταλλεύεται τὴν θέσιν αὐτὴν τῆς Ἑλλάδος, ἣν ὁ μὲν παραβάλλει εἰς ἀνθρώπων πάλλοντα ἀνημμένην δάδα ἐπὶ φοβεραῖς συσσωρεύσεσι ἐκρηκτικῆς ὕλης», ὁ δὲ ἀπρὸς Ἀἴθιον κρατοῦντα τὸν ἄσκον φοβεροῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ διότι δὲν ὑπαγορεύει τοὺς ὄρους του εἰς τὰς δυνάμεις!

Τί ζυπνοί!

Ἄν τὰ ἰδῆ αὐτὰ ὁ ἅγιος Ἰλαρίων θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπαναλάβῃ ὅτι ἐπεί ποτε ὁ εὐφυὴς συμπολίτης του Ἐριβαρόλ: «Δὲν μπορεῖ νὰ πῆ μὴ ἀνοησία χωρὶς νὰ φωνάζουσι: Κλέφτης!»

Ὁ Σιαμφὼρ διηγεῖται ὅτι ἠθέλησέ ποτε νὰ γράψῃ ἐγκώμιον Κορνηλίου καὶ Ῥακίνα* ἀλλὰ καθὼ ἐξυπνος ἀνθρώπος λέγει ἐπιροίτησε νὰ περιορισθῆ εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις: Ὁ εἰς ἀνομάζειο Ἰωάννη Ῥακίνας, ὁ ἄλλος Πέτρος Κορνηλίος.

Τοὺς ποιοῦντας διακρίσιν μεταξὺ τῶν δύο ἀρχιπολιτευομένων μας καὶ νομίζοντας ὅτι ὅτι δὲν κάμνει ὁ εἰς: θὰ κάμῃ ὁ ἄλλος, ἀρκετοὺς καὶ ὅτι δὲν κάμνει ὁ εἰς: θὰ κάμῃ ὁ ἄλλος. Ἄλιξανδρος Κουμουνοῦρος καὶ ὁ ἄλλος Χαρίλαος Τρικούπης.

Ἡ ἐντύπωσις ἣν γεννᾷ τὸ ὄνομα τοῦ Saint-Hilaire εἶναι Sancta hilaritas.

Δύο χαρακτηρισμοὶ ἐκ τοῦ δήμου περὶ τῆς ἐν Πειραιεῖ ὑποδοχῆς τοῦ κ. Τρικούπη τὰ λέγουσι ὅλα.

Ὁ εἰς ἔλεγε:

— Βρὲ Κωνσταντῆ, κρυφτὴ καὶ παρότη.

Καὶ ὁ ἄλλος:

— Μπουνάτσα, θανάση μου, μπουνάτσα.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀναμένοντας εἰς τοῦ Τσαλέπη ἵνα ὑποδεχθῶσι τὸν ἐκ τοῦ θριάμβου τοῦ ἐπανερχόμενον ἀεζόχων ἄνδρα τοῦ Κατακόλου μᾶς ἔκαμαν τὴν ἐντύπωσιν ἀνθρώπων ἐχόντων ἀνοικτὴν τὴν παλάμην καὶ τοῦ μὲν ζητοῦντος χαρτοφυλάκιον, τοῦ ἄλλου θέσιν, τοῦ τρίτου σύμβασιν καὶ τοῦ τετάρτου προξενεῖον.

Τί Τσαλεπήδες!

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Δύο φίλοι ἦσαν οἰκειότατοι τῆς οἰκογενείας Τ.

Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν μίαν ἐσπέραν ἀπειραθῆ ἀποπλάνησιν τῆς συζύγου τοῦ κ. Τ.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Τ. τὸ ἐμάνθανε καὶ ἐσπευδε νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὸν ἕτερον τῶν φίλων τὴν ἀπορίαν του διὰ τὸ τόλμημα ἐκ μέρους τοιοῦτου φίλου.

— Τί νὰ σοῦ πῶ, ἀγάπα τὸν τὸν φίλον σου μετὰ τὸ ἐλάττωμά του.

Ἐρυθρὰ ἀρετὰ βλάκες ἦσαν οἱ ἀνάδοχοι τῶν θαλασσῶν. Νὰ οἱ λέγουσι ἔξαφνα: Ἡ Μαύρη θάλασσα, ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα, ἡ Κίτρινη θάλασσα, χωρὶς οὔτε ἡ πρώτη νὰ παρήγαγε ποτὲ μελάνην, οὔτε ἡ δευτέρα νὰ ἦναι αἱματόχρους, οὔτε τῆς τρίτης τὸ ὕδωρ πηγνύμενον νὰ μεταβάλλεται εἰς χρυσοῦν* ἐνῶ καὶ αἱ τρεῖς παράγουσιν ἐξαιρετὸν ἄλας ὅπως ὅλαί αἱ θάλασσαί* εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ διήρουν οἱ ἄστρονόμοι τὸν οὐρανὸν εἰς Μαῦρον οὐρανόν, Κίτρινον οὐρανόν καὶ Ἐρυθρὸν οὐρανόν, ἐνῶ ὁ οὐρανὸς εἶναι καὶ θὰ ἦναι παντοῦ καὶ πάντοτε, γλαυκὸς καὶ κυανοῦς* καὶ ἄμα ὁ οὐρανὸς εἶναι κυανοῦς καὶ ἡ θάλασσα θὰ ἦναι κυανῆ, διότι ὡς ἀγαθὸν καὶ διαυγὲς κάτοπτρον δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ δεῖξῃ τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὅποιος, ἀπὸ καταβολῆς τῆς φύσεως, δὲν ἐχόρτασεν αὐταρέσκας εἰς τὸν καθρέπτην του θαυμάζων τὰ κάλλη του. Ἐνίοτε ὁ οὐρανὸς οὗτος κατηρεῖ καὶ εἰς τὸ μέτωπόν του βλέπει μαῦσα σύννεφα ὡς ζέπλεχα μαλλιά καὶ τὰ μάτια του θαμβόουν (à la Parascho) καὶ ἡ ὄψις του ἀπὸ γαλανῆς καὶ γλυκεῖας γίνεται μαύρη σὰν Κόλασις—δηλοῖται δηλ. ταῖς εὐμορφαῖς ἐκείναις αἰτίαις ἀγριεύουσιν καὶ κατσοφιάζουσιν, διότι δὲν τὰς ὑπῆγεν ὁ σύζυγος εἰς τὸ θέατρον, ἢ ταῖς ἀρνεῖται τὸ τάδε μεταξωτόν—

ἡ θάλασσα ἀπὸ μέρους τῆς φουσκῶνει κυματώδη σύννεφα, ἀγριεύει, ἐξεγείρεται, καὶ τότε μόνον καταπραύνηται ὅταν ὁ δεσποτικὸς οὐρανὸς χορτάσας ἀπὸ θυμὸν, αἰθριᾶ, γαληνῆ καὶ ἡρεμεῖ. Ὄστε μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγουσι οἱ Γεωγράφοι μετὰ τὰς βαπτιστικὰς των τὰς ἐρυθρὰς, τὰς κίτρινὰς καὶ τὰς μαύρας, αἱ θάλασσαί ὅλων τῶν μερῶν εἶναι ὅμοιαι τὸ χρῶμα, ὅπως οἱ οὐρανοὶ ὅλων τῶν τόπων εἶναι ἀπαράλλακτοι.

Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν κυανῆν ταύτην Ἐρυθρὰν δὲν ἔβλεπον παρ' αὐτὴν καὶ τὸν οὐρανόν. Ὄταν τέλος πάντων διέκριναν ἀπεράντους ἀμμόδεις ἐρήμους μετὰ τινὰς λόφους φερόντας εἰς τὰς κορυφὰς των νεφέλας καὶ εἰς ἕν μέρος ἐπὶ τῆς παραθαλασσίας ἀμμου ἐν παμμέγεθες λευκὸν ὄστρεϊδιον, τὸ ὅποιον ἐνόμιζεν ὅτι ἐξέβρασεν ἡ θάλασσα καὶ τὸ ὅποιον ὡς ἐκ θαύματος ὅσον τὸ ἐπλησίαζες μετεσχηματίζετο, ἐμεγάλωνεν, ἠλλοιοῦτο, διεστέλλετο, συνεστέλλετο καὶ ἐπὶ τέλους μετεμορφώθη εἰς πόλιν ἱστορικὴν διὰ τοὺς Ἀραβίας καὶ ἁγίαν διὰ τοὺς Μωαμεθανούς, καλουμένην Ἀξέδδαν.

Οὐδεμίαν ἐτυμολογίαν εὐρίσκω εἰς τὸ ἄξιον Ἀξέδδαν. Τὴν ἀπορίαν μου ταύτην θὰ λύσῃ ἢ ἢ παπαρηγόπουλος ὁ ἱστορικὸς, ὁ ἔχων σ... με Ἀραπίνας σχέσεις* ὅσον διὰ

«Βοτίαν». Τελευταίον ἱστάμεθα πρὸ τοῦ «Κανάρη» πυρπολοῦντος τὸ Τουρκικὸν δίκροτον. Ὁ Κανάρης τὸν οἶακα διὰ λίαν εἰσάρξαι χερὸς κρατῶν πρὸς τὸ κατάφλεκτον τουρκικὸν στρέφεται ὑπὲρ τὸ δέον ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ θαυμάσωμεν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνδρείου τούτου. Τὸν Κανάρη δὲν βλέπομεν ὅπως ἐφρατάσθημεν, ἐνσπείροντα τὸν τρόμον εἰς τοὺς Τούρκους ναυάρχους, ἀλλ' ἡ στάσις του δεικνύει ἄνδρα ὅστις τυχαίως ἐπὶ λέμβου ἐκεῖθεν διερχόμενος παρατηρεῖ, ὡς εἰ οὐδὲν εἶχε κατορθώσει. Μετὰ πολλῆς τέχνης εἰργάσθη ὁ κ. Λύτρας εἰς τοὺς γενναίους ναύτας ὧν ἀκριβῶς ἀπεικονίσθη ἡ ἐντασις τῶν μυῶνων, ἐλαυνόντων τὰς κώπας. Ζωηρῶς ἐστὶ περιγράφεται ἡ ἐν τῷ πυρπολουμένῳ ἐπικρατοῦσα ταραχὴ ἐν τέλει τὸ μέγεθος τῆς εἰκόνας εἶνε δυσανάλογον πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ περιστάμενα, ὥστε νομίζει τις ὅτι μετὰ μίαν κωπλάσιαν ἡ λέμβος θέλει ἐκ τοῦ πλαισίου εἰσπηδήσει εἰς τὴν αἰθούσαν.

Τοιοῦτος ἱσταται πρὸ ἡμῶν ὁ κ. Λύτρας διαπρεπὴς Ἑλλην καλλιτέχνης, πλὴν οὐχὶ καὶ ἀναμάρτητος.

Οὐδεὶς παρέστη τελειότερος εἰς τὸ εἶδος ὅσον ὁ κ. Βολωνάκης εἰς τὰς θαλασσογραφίας (marines). Ἡ εἰς τὰς τρεῖς ἢ τέσσαρας αὐτοῦ εἰκόνας βασιλεύουσα ἀκριβὴς ἀντίληψις καὶ δυνάμις ἁρμονικῶν χρωμάτων προσηλοῦσι τὸν θεατὴν διὰ τῶν ὀμμάτων κατατρώγοντα ἀπλήτως τὰς βαθεῖς κεχαραγμένας γραμμάς. Ζωηρῶς εἰκονίζεται ὁ θόρυβος τοῦ ἄτμου καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα κίνησις ἐν τῷ πρὸ μικροῦ καταφθάσαντι ἀτμοπλοίῳ, βαθεῖαν δὲ ἀφῆκαν ἡμῖν ἐντύπωσιν τὸ ἐλαφρῶς ἰσθὲς χρῶμα τῆς θαλάσσης, καὶ τὸ μικρὸν νέφος τὸ διασχίζον κατὰ πλάτος τὸν ὀρίζοντα. Τοῦ ἀριστοτεχνήματος τούτου ἀντάξιον δύναται νὰ ἀποτελέσῃ παράρτημα ἑτέρα αὐτοῦ εἰκὼν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Ψάρευμα» ἐν ᾧ φαίνεται βραδυποροῦσα λέμβος ἀλιέων περὶ τὸ λυκαυγές. Συγχαίρομεν τῷ κ. Βολωνάκῃ διὰ τὴν καταπληκτικὴν τοῦ χρω-

σπίου του δύναμιν καὶ διὰ τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ ἐμπνευσιν. Ὡς ὕστατον δάκρυ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀτυχοῦς Ἄτα-μούρα ἀναγράφωμεν ὥραϊαν αὐτοῦ εἰκόνα ἀνήκουσαν τῷ κ. Διομήδῃ. Ἐκ πρώτης ὄψεως διαβλέπει τις τὸ γλυκὸ τάλαντον, τὴν διαύγειαν, τὸ ἀπλήτως διαχεόμενον ἐπὶ τῶν εἰκόνων του φῶς, ἀπαυγάσματα τῆς εὐγενοῦς αὐτοῦ καρδίας. Ἰδιαιτέρον ἔχων coup de pinceau, καὶ γιγαντιαίους βήμασι πρὸς τὸ τέλειον βαδίζων ἐγγὺς ἦν νὰ καταστῇ maître ὅτε βαρὺς ὁ θάνατος κατέρριψε τὸ οἰκοδόμημα.

Περαίνοντες τὴν ἡμετέραν κρίσιν, σπεύδομεν νὰ συγχαρῶμεν τῷ κ. Κοντοσταύλῳ διὰ τὴν πλείστα ἀριστουργήματα περιέχουσαν αὐτοῦ συλλογὴν, ἣν ἐξ ὅσων εἶδαμεν συμπεραίνομεν ὡς τὴν καλλίστην ἐν Ἀθῆναις. Συγχαίροντες τῷ κ. Μ. Μετὰ τῷ ἐξαιρετικῶς ἀληθεῖ τὴν καρδίαν καλλιτέχνη διὰ τὴν ἐπὶ τοιοῦτοις ἔργοις πρωτοβουλίαν του, καταλήγομεν ἐπευχόμενοι νέαν καθαρῶς Ἑλληνικὴν καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν ἐν ὁμαλωτέροις καιροῖς, καὶ ἀφοῦ ἴδωμεν τοὺς πόθους τοῦ Πανελληνίου ἐκπληρωθέντας.

Κώνσταμ.

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Λέγεται ὅτι σκανδαλωδέσταται παραχωρήσεις λιμνῶν καὶ μεταλλείων ἐγένοντο πρὸς ὑπουργικούς βουλευτάς. Ἄ! κύριε Κουμουνοῦρε, δὲν φροντίζετε ἴλιγο καὶ διὰ τὰ γηρατειά σας;

Φαίνεται ὅτι ὁ διοικητὴς τοῦ εἰκοστοῦ τάγματος κ. Τ. Βάσος ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του, ἐκγυμνάσας καλῶς τὸν ὑπ'

πραξεν ἐγκλημα καὶ κατεδικάσθη εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ῥινόσ των δι' ἀγχόνης θάνατον. Ἄλλ' ἀπόστρεψον τὸ βλέμμα, διότι τοῦ σοφτᾶ ἐκείνου οἱ βλοσυροὶ ὀφθαλμοὶ σὲ ἐπιβλέπουν καὶ κινδυνεύεις ἴσως νὰ κατατομηθῆς ἐν τῷ ἅμα ὡς Πρόδρομος, ἐνῶ ὁ σοφτᾶς σου θὰ βεβαιώνη τὴν ψυχὴν του ὅτι ἐκέρδησε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Σὺ στρέψον τὸ βῆμα ταχέως, διευθύνθητι πρὸς τὸ παραθαλάσσιον· ἐκεῖ εὐρίσκεις τοὺς 30 τῆς Δζέδδας Ἑλλήνας καὶ τὰ τρία καφενεϊά των, εἰσελθε εἰς ὅποιον δῆποτε θέλεις, διότι καὶ εἰς τῶν τριῶν τὰ τραπέζια θὰ εὕρης φαρδὺν, πλατὺν, ἐφαπλωματικὸν καὶ σινδωνοτὸν τὸν *Σιβιταρίδην Τηλέγραφον!*

Πολλὸ μικρόμυαλοὶ θὰ ἦναι, φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι», οἱ τῆς Δζέδδας ὁμαίμονές μας· ἀκούς ἐκεῖ λέγει, τρία καφενεϊα καὶ τὰ τρία *Τηλέγραφον* καὶ *Σιβιταρίδην* καὶ *Μιχαήλ Στρογῶφ*; Οἱ εὐλογημένοι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ πᾶρουν εἰς τοῦλάχιστον τὸν «Τηλέγραφον», ἄλλοι τὴν «Ἐφημερίδα» καὶ ὁ ἄλλος τὸ «Μὴ Χάνεσαι» διὰ νὰ ἔχουν ὑπ' ἑαυτῶν καὶ τὰ τρία πόδια τῆς κοινῆς γνώμης; Ἄλλὰ τώρα ἔγώ μὴ ἐλλείω καὶ θὰ τοὺς διορθώσω ὅπως θέλω, ἀφοῦ ἡ κακὴ τύχη του «Σιβιτανίδου μ' ἔστειλε ὡς ἱεραπόστολον αὐτῆς.

Ἐπεθύμουν νὰ σὲ στείλω ἐν δῶρον, διότι αὖριον ἔχομεν ἴην τοῦ ἔτους ἔδῳ, ἀλλ' ἐγὼ κάμνω δῶρα μόνον εἰς γυναῖκας. Δὲν εἶμαι ἀφύσικος ὅπως ὁ Καλιδᾶν σου ὅστις ἀποστρέφεται αὐτάς καὶ ἱρᾶται σὲ, τὸ οὐδέτερον! Ἐγὼ σὲ ἐξομολογοῦμαι μετ' εἰλικρινείας εἶμαι ἄνθρωπος μετ' *φυσικὸν* καὶ ὡς τοιοῦτος εἶμαι ἐχθρὸς τῶν ἀρρένων, φίλος τῶν οὐδέτερον καὶ ἐραστὴς τῶν θηλυκῶν. Νὰ ἦτο π.χ. εἰς τὴν θέσιν σου ἡ γλαυκὸξανθος Ἀγγλὶς μὲς Ὡρα, ἐπειδὴ ἤξεύρω ὅτι ὡς ξανθὴν τὴν πηγαίνουν τὰ μαῦρα, θὰ τῆς ἔσταλα ἕνα κατάμαυρον *Ἀράπην!*

Ἄνακάλυψις δι' ὅσας ταιριάξουν τὰ μαῦρα.

Ὁ Σὸς
Μαζέτας.

αὐτὸν στρατὸν χωρὶς μωρὰς ἐπιδείξεις καὶ χωρὶς μωροτέρας τροχιακὰς ἐκδρομὰς διὰ νὰ στέλλῃ ἐπειτα εἰς τὸ νοσοκομεῖον κατὰ πεντηκοντάδας τοὺς σπασμένους.

Ἐπὶ δεκαήμεριαν ὀλόκληρον αἱ Ἀθῆναι ἐκινουῦντο περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἀνακτορικοῦ σκανδάλου. Δυστυχῶς διὰ τὰς νεοφύγους Ἀθῆνας τὸ ἐπεισόδιον ἐκεῖνο ἐψόφησεν ἀφορητεῖ.

Εἰς τὴν γενομένην λύσιν οὐδεὶς ἐκέρδισεν, οὐδεὶς ἔχασεν. Ὁ κ. Κολοκοτρώνης ἐξῆλθε τῶν ἀνακτορῶν ὡς ὁ πολιορκούμενος ἐχθρὸς τοῦ φρουρίου του μετὰ τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς. Παρητήθη, δὲν ἀπεπέμφθη. Εἰς δὲ τὸν κ. Καλλιγᾶν ἠνοίχθη ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου δύναται τώρα νὰ μεταβαίνῃ ὡς προσκυνητὴς γυμνοκέφαλος.

Τὸ γεγονός τῆς ἐβδομάδος ἦτο ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ γενομένη αὐτῷ ὑποδοχὴ ἐν Πειραιεὶ οὔτε θερμῆ, οὔτε ψυχρᾶ ἦτο. Εἶχε κάτι τι χλιαρὸν δελτηγιαννικῆς σπομάδας. Ὅταν τὸν ἐζητωκραύγασαν, ἠκούσαμεν ἕνα λέγοντα: εἶναι φωναὶ ἐκ τοῦ τάφου. Ὁ ἄνθρωπος ἦτο λίαν τραγικός. Ὁ κ. Τρικούπης ὅμως ἦτο παιδρότατος. Ἐστίλθεν ὡς τὸ ὑπόδημά μου τὴν Κυριακὴν ὅταν πρόκειται νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Ἑκκλησίαν. Ἐβρερον ἀντὶ τοῦ συνήθους ὑψηλοῦ πέλου του χαμηλὸν, ἴσως ἀγορασθέντα ἐν Κατακώλῳ. ἴσως καὶ διὰ νὰ συνειθίσῃ τὴν κεφαλὴν του εἰς δημοκρατικωτέραν θερμοκρασίαν. Ἀπὸ τοῦ Τσελέπη μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ μετέβη πεζῇ ἐν μέσῳ τῶν φίλων του καὶ τῶν ὄπαδῶν του. Ὁ κ. Λομβάρδος μετέβη πεζῇ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀθῆναις σταθμοῦ μέχρι τῆς οἰκίας του.

Εἰς βουλευτὴς τῆς ἀριστερᾶς ἠθέλησε τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ καταβῆσθαι ὅλους τοὺς κρεπωτάδας τῆς ἀγορᾶς εἰς Πειραιᾶ· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπροτίμησαν νὰ πωλήσουν τὸ κρέας των εἰς τοὺς θαμνῶνας των παρὰ τὴν ψυχὴν των εἰς τὸν βουλευτήν. Ἀντὶ τῶν κρεπωτῶων κατέβη εἰς Πειραιᾶ ὁ κ. Στέφανος Δραγοῦμης.

Ἐὰν ἦλθεν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τὸ Σκάνδαλον τῶν Ἀνακτορῶν, λέγεται ὅτι μετὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Τρικούπη ἔρχεται ἡ Ὑπουργικὴ Κρίσις. Ἄχρι τοῦδε δὲν ἐμάθομεν ἂν ἡ Κυρία αὐτὴ ἦλθε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου, δι' οὗ καὶ οἱ κ.κ. Τρικούπης, Γρίβας καὶ Μοντεσάντος. Μία φεσοῦ διεκρίθη εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, ἀλλὰ μέχρις ὥρας εἶναι ἀγνωστον ἂν αὐτὴ ἦτο ἡ ὑπουργικὴ κρίσις.

Δὲν δυνάμεθα νὰ μάθωμεν διατὶ ἠρρυθρίσεν ἡ δεσποινὶς ἡ δοῦσα εἰς τὴν Ἐφημερίδα τὰς πληροφορίες περὶ τοῦ δείπνου τοῦ κ. Ῥικᾶκη ὅταν εἶπεν ὅτι ὅλα ἦσαν ἐν ἀσφατεῖα; Αὐτὸ τὸ ὅλα τὸσον περιεκτικὸν καὶ ἀχανὲς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ μικρὸ τῆς στοματάκι; Ἄν τὸ ἔχη ὅμως μεγάλο τὸ στοματάκι, τότε ὅλα τὰ παραπάνω τὰ ἀνακαλοῦμεν.

Ὁ ἀποθανὼν δικαστικὸς κ. Βάλδης ἐκ Μεσολογγίου ἦτο τύπος τιμιωτάτου ὑπαλλήλου, καταλείποντος κάλλιστα τέκνα παιδαγωγηθέντα ἐν τῇ ἀγνῇ ἀτμοσφαιρᾷ τοῦ βίου

του. Ἡ πολιτεία ἐπὶ τοῦ κ. Τρικούπη εἶχεν ἀμείψει τὴν ὑπερτριακονταετῆ ἀκηλίδωτον ὑπηρεσίαν του δι' ἀγρίας παύσεως ἅμα τῇ πρώτῃ ἀδιαθεσίᾳ του.

Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τὴν οἰκογένειάν του.

Νὰ ἀναγγείλωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῆς φειδωλῆς εἰς ἑπαίνους *Παλιγγενεσίας* ὅτι ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἐν Ἡπειρῷ ἐκδρομῆς του ὁ κ. Χρῆστος Ζάπας καὶ ὅτι διὰ τοῦτο τὰ ἑλληνικὸν ζήτημα προέβη σταθμούς τινας περαιτέρω πρὸς τὴν εὐχάριστον λύσιν του; Ἄς μὴ τὸ ἀναγγείλωμεν.

Δημοσιεύοντες σήμερον τὸ τέταρτον καὶ τελευταῖον περὶ τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἄρθρον, συγχαίρομεν τὸν νέον συνεργάτην μας **Κώνσταμ**, ὅστις μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ ἐξειδικιασμένης κρίσεως ἔγραψε τὰ τοῦ πρώτου ἀθηναϊκοῦ σαλοῦ.

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ.

Δύο τινὰ παρετηρήσαμεν κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Τρικούπη· ὅτι αὐτὴ ἐπλεονέκτησε τῆς προλαβούσης κατὰ ἕνα Διευθυντὴν τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» καὶ ἐμειονέκτησε κατὰ μίαν προσφώνησιν Κρέμου.

Ὅταν βλέπω τοὺς ἀξιωματικούς του στρατοῦ μας ἐν ἀμίλλῃ τείνοντας νὰ καταβροχθίσωσι τὸ *Σολωνεῖον* ὀλόκληρον σκέπτομαι ὅτι πρέπει νὰ ἔχουν πολὺ μεγάλο στομάχι διὰ νὰ δύνανται τὴν αὐτὴν ὄρεξιν νὰ ἀποδείξωσι καὶ κατὰ τῶν τούρκων.

Ὅνομάζουσι συνήθως τὸν βασιλέα ἐνὸς λαοῦ *πατέρα*· ἀσεβέστατον· ὁ βασιλεὺς δὲν ἐγέννησε τὸν λαόν του, ὁ λαὸς ἀνέδειξε τὸν βασιλέα του.

Ἡ φύσις εἶναι πόρνη, διότι ἄλλως πάντες θὰ εἴμεθα *τέκνα τοῦ Θεοῦ*, ἐνῶ τώρα ἔχει τὸ μέρος του καὶ ὁ διάβολος.

Ὅσάκις πίνω γίνομαι Γαλιλαῖος· ἀνακαλύπτω τὴν Ἰῆν κινουμένην· σκέπτομαι λοιπὸν ὅτι καὶ διὰ νὰ γίνῃ τις Θεός, δὲν ἀπαιτεῖται εἰμὴ νὰ βγάλῃ τὸ Θεό του.

Ἐὰν πρὸς στιγμὴν ἐγινόμεν θεός θὰ ἐποίουν μίαν ἐτι σφαῖραν ὅπως ἐκ τῆς ἀλληλομαχίας τῶν δύο εὐρῶ μέσον νὰ παλλαγῶ ἀμφοτέρων.

Οἱ βασιλεῖς εἰσὶ τάφοι καλλιτεχνικοί· εἴω πολυτέλεια, μέσα σκότος.

Λέγουσιν οἱ πατέρες ὅτι ὁ Θεὸς δυσφορεῖ διὰ τὴν κακίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· ἔπρεπε νὰ ἦναι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν δὲν θὰ ἦτο κακός.

Παριστάνουσι συνήθως τὸν διάβολον ἀσχημότερον καὶ αὐτοῦ τοῦ Μιστριώτου· τὸ πρᾶγμα δὲν μοι φαίνεται ὀρθόν, ἐκτὸς ἂν τὰ διαβολάκια δὲν εἶναι τέκνα τοῦ πατρὸς

Ἡμάτος.

A V I S

AUX AMATEURS POUR LA DEGOURPURE

BOIS d' accajou, Cèdre odorant, Noyer, Pa-
lissandre, Steirisch, Kirsch, Maronnier blanc,
Erable mouchetté, Ahorn.

Machines et différents outils à découper,
Dessins assorties.

Adresser rue d' Hermès No 212.

chez Mr C. HOUTOPOULOS.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

ἔφθασαν νεώτατα σχέδια λεπτουργικῆς, τῆς λεγομέ-
νης **découpure**, πρὸς δὲ καὶ σανίδες τῶν πολυτε-
λεστέρων εἰδῶν, ἥτοι ἐκ κέδρου, κερασιάς, κασταρέας
λευκῆς, παλισάνδρου καὶ ἄλλων.

Εἰς τὸ πλάκωμα τοῦ ψύχους ἢ παρέστιος αὐτῆ ἑνασχό-
λησις σκοτόνει τὸν καιρὸν εὐδαιμόνως.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ καὶ ΚΟΤΖΙΑ

(Ὀδὸς Ἑρμοῦ).

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΧΑΡΤΟΥ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ἐπικεφαλίδες καὶ σφραγίδες ἐπιστολῶν.

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Τῶν Καταστάσεων τοῦ παγκοσμίου ἐμπορικῆς
ὑπολήψεως Καταστήματος **Edler and Krische**
τοῦ Ἀννοβέρου.

ΤΣΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

THE NOIR QUALITÉ EXCELLENTE

ἐκομισθῆ διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικῶ ἀτμοπλοίου

ἐν τῷ φαρμακεμπορίῳ

Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

206 — Ὀδὸς Ἑρμοῦ — 206.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γαλακτοῦχον ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ

Farine Lactu Lapp

ἢ

Ἐδεργετικὴ τροφή διὰ τὰ παιδία κατὰ τὸν ἰατρὸν
κ. Α. Ζίγγην καθηγητὴν τῶν παιδικῶν νοσημάτων καὶ
διευθυντὴν τοῦ Βρεφοκομείου Ἀθηνῶν.

Παύσατε νὰ τρέφετε τὰ τέκνα σας μὲ ἀραρούτι, σιμι-
γδάλι καὶ ρίσι, ἂν θέλετε νὰ μὴ προσβληθοῦν ἀπὸ διάρροϊαν,
ἢ πὸ χρονίαν δυσπεψίαν, ἀπὸ ἀτροφίαν, καὶ τέλος ἀπὸ τὸν
θάνατον, καὶ τρέφετε αὐτὰ μὲ τὸ Ἐδεργετικὸν Γαλακτοῦ-
χον Ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ, τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ὡς
τὸ μόνον κατάλληλον πρὸς ὑγιεινὴν θρέψιν τῶν παιδίων.

Ἐπίσκειται εἰς κουτία φέροντα τὸν τρόπον τῆς χρήσεως
καὶ πωλεῖται ἐν μόνῳ τῷ φαρμακεμπορίῳ **Κ. Ὀλυμ-
πίου** ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 206.

BRETELLE AMERICAINE
BREVETÉE

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΔΟΡΤΗΡ

Ὁ ἄορτηρ οὗτος ἔχει τὸ πλεονέκτημα, ὡς ἐκ τοῦ ἰδαι-
τέρου αὐτοῦ σχήματος, νὰ ὠθῆ
τὸ στήθος πρὸς τὰ ἔμπρῳς
καὶ νὰ στηρίζῃ τὸ ἐσωφόριον.

1. Εὐρύνει τὸ στήθος καὶ δίδει εἰς
τοὺς πνεύμονας ἑλευθέραν ἀνα-
πνοήν.	1. Εὐρύνει τὸ στήθος, καὶ δίδει εἰς
τοὺς πνεύμονας ἑλευθέραν τὴν
ἀναπνοήν.
2. Κρατεῖ τοὺς ὤμους εὐθεῖς.	2. Κρατεῖ τοὺς ὤμους εὐθεῖς.
3. Ἀνακουφίζει τὴν βράχιν, τὰ
πλευρὰ, καὶ τὰ κοιλιακὰ ὄρ-
γανα, ἀπαλλάσσων τοὺς ὤμους
παντὸς βάρους τοῦ ἐσωφορίου.	3. Δὲν βλάπτει τὰ ἔμπροσθεν τοῦ
δισκαμίου.
4. Ἀνακουφίζει τὰς κοπώσεις, τὴν
κάματον, καὶ δίδει νέαν ζωὴν
εἰς τὰ φέροντα αὐτὸν ἄτομα.	4. Δὲν ὀλισθαίνει ἀπὸ τοὺς ὤμους.
5. Εἶναι ἀναμφισβητήτου ἀξίας εἰς
τὰς προώρως ἀναπτυσσομένας
νέας, καὶ δι' ἐκείνας αἰτινας
σπουδαίουςιν.	5. Ἐλκει τὰ κουμβία τοῦ παντα-
λονίου ὀλιγώτερον ἢ οἱ κοινοὶ
ἄορτηρες.
6. Φορεῖται ἄνευ δυσκολίας τινός,
καὶ φέρει εὐεξίαν εἰς τὸ ἄτομον
ὅπου κάμει χρῆσιν αὐτοῦ.	6. Ἐκαστον μέρος τοῦ πανταλο-
νίου δύναται νὰ στερεωθῇ κατὰ
βούλησιν.
	7. Διὰ τὸν ὅπισθεν μηχανισμόν δύ-
ναται τις ν' ἀεξήσῃ ἢ νὰ ἐλατ-
τώσῃ τὸ μήκος τοῦ ἄορτηρος.
	8. Προσκολλᾶται ἐπὶ τῶν ἰδίων θέ-
σεων ὅπως οἱ κοινοὶ ἄορτηρες.
	9. Ὅταν βρέχῃ δύναται τις νὰ ση-
κώσῃ μόνον τὸ ὅπισθεν τοῦ παν-
ταλονίου, χωρὶς νὰ ἐπηρεάσῃ
τὸ ἔμπροσθεν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔχοντες ἀνάγκην τοιούτων, παρα-
καλοῦνται νὰ δίδωσι τὴν παραγγελίαν των, λαμβάνοντες
ζέτρον, μόνον ἐκ τοῦ πλάτους τοῦ στήθους. Οἱ ἀνωτέρω ἄορ-
μηρες εὐρίσκονται διὰ πάσας τὰς ἡλικίας ἀνδρῶν τε καὶ κυ-
ριῶν, παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις καταστήμασι τῶν κκ.

Βώττη καὶ Σκληθαιωνίτη,

γενικῶν ἀντιπροσώπων δι' ἅλην τὴν Ἑλλάδα. Αἱ δὲ τιμαὶ
ἐκάστου ἀναλόγως τῆς ποιότητός των ἐκ δραχμῶν νέων
8, 5, $\frac{1}{2}$ καὶ 10.